

Kommissionsbetænkningen Side 16—17 giver man en nærmere Fremstilling af, hvilken Betydning det vil have at faa et saadant statistisk Kontor oprettet, og de Opgaver, som Kontoret skulde have, ere nærmere angivne her. Kontorets Opgave skulde væsentligst være at indsamle Oplysninger vedrørende Alkoholens Væsen og Virkninger, og disse Oplysninger skulde indhentes ikke alene her hjemme fra, men ogsaa fra andre Lande. Det Materiale, som paa denne Maade bliver indsamlet i Kontoret, skulde saa statistisk bearbejdes og gøres let tilgængeligt for Befolkningen. Naar man i Ædruelighedskommissionen særlig har faaet sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, er det, fordi et saadant Kontor kunde være en Støtte for det Oplysningsarbejde, som foregaar i Befolkningen, idet Materialet kunde tjene til Brug ved Undervisningen i Alkohollære. Alkohollære er jo noget, man efterhaanden kræver indført i vore Skoler. Kommissionen er ikke gaaet saa vidt i sin anbefaling af Undervisningen i Alkohollære, at den vil have det som obligatorisk Fag i Børneskolen, men man har i Ædruelighedskommissionen været enig om, at det burde indføres som Undervisningsfag i de Undervisningsanstalter, hvor de vordende Lærere forberedes til deres Gerning. Man finder, det vil være rimeligt, at de, som drage ud i Livet som Lærere, skulde have Forstaaelse af dette Forhold og være i Stand til at meddele Undervisning deri. I Henhold hertil vil jeg rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Det maa indrømmes, at det nærmest sorterer under Finansministeren, men Kommissionens Betænkning er afgiven til Indenrigsministeren, og det kunde jo antages, at Indenrigsministeriet havde henledt Finansministeriets Opmærksomhed derpaa. Jeg vil da spørge, om man fra Ministeriets Side har foretaget noget i Retning af at oprette et saadant statistisk Kontor, eller hvad Ministeriet agter at foretage i saa Henseende.

Meyer: Det Udvalg, som sidste Aar arbejdede paa den foreliggende Sag, tror jeg, sled meget ihærdigt for at komme til Ende med sin Opgave. Det lykkedes imidlertid ikke, og man blev da enig om, at naar Sagen atter forelaa her i Tinget, vilde man indskrænke sig til en meget kort Forhandling, ja, eventuelt slet ikke sige noget. Jeg vil gerne give Afkald paa de Par Timer, man kunde fristes til at

tale om dette Lovforslag, til Fordel for Udvalgsarbejdet, idet jeg kan henholde mig til, hvad jeg udtalte, da Sagen forelaa sidste Aar.

Det er uægteligt et omfattende Lovforslag, der sigter mod det, vi alle ville, nemlig gøre den danske Befolkning mere ædruelig, end den er, men i saa Henseende synes det, at Lovforslaget paa mange Punkter efter adskilliges Mening ikke svarer til de Ønsker, man nærer. Ogsaa jeg har, da Sagen forelaa til Behandling i Fjor, fremhævet Punkter, hvor jeg mener, der kan rejses gyldige Indvendinger mod Lovforslaget. Under den Forhandling, som fandt Sted sidste Aar, blev alle disse Indvendinger fremsatte, ligesom jeg ogsaa har tilladt mig at gøre dem gældende under Lovforslagets Udvalgsbehandling. Jeg ønsker imidlertid at sige med det samme, at jeg tror, der fra alle Sider er blevet vist overordentlig stor Interesse for at faa noget ud af Lovforslaget, selv om man, samtidig med at Arbejdet er gaaet for sig, har set, at Vanskelighederne ere store. Jeg tror ogsaa, de ville vise sig ret betydelige, idet der er visse Principspørgsmaal i Lovforslaget, som man ikke let slipper udenom. Blandt andet synes man i noget for høj Grad at lægge de Forhold, under hvilke Befolkningen skal leve, ind under Politiofsigt, idet man vil indskrænke Antallet af Beværtningsteder i Købstæder uden her at give Kommunen den afgørende Ret. Det er ikke nok, at man giver kommunalt Selvstyre paa Papiret; det maa undersøges nærmere, om der ikke bør findes Garantier for, at det virker efter sin Hensigt.

Naar jeg fremhæver dette, er det ingenlunde, fordi jeg vil optaarne nogen Hindring for Lovforslagets Gennemførelse, men fordi jeg anser det for enhver Rigsdagsmands Pligt at fremhæve de Indvendinger af Værdi, han mener, der kan fremsættes overfor et Lovforslag, der som Lov skal være gældende for alle her i Landet. Og denne Lov vil uægtelig komme til at gælde for alle, ogsaa i visse Henseender for dem, som se paa Drikkespørgsmaalet med Overlegenhed, fordi de som Afholdsmænd ikke have Interesse af at drikke. Jeg henviser i øvrigt til mine Udtalelser sidste Aar, som vel ere i frisk Minde, ligesom vel hele Diskussionen er i alles Erindring. Naar Sagen kommer i Udvalg, tror jeg, den vil blive behandlet med samme Grundighed som sidst, og jeg udtaler det Haab, at der maa komme et Resultat ud deraf i indeværende Samling, selv om jeg